seal tui-lihaga. Kotkad ja kullid saawad ka oma jägu. Linnu sönnik on pöllumeestele weel peale kaupa. — Seda kasu saadawad need tuikesed teistele. Aga kust saab nende lugemata hulk ise toidust? Üks trop tuisid sööb aru järel igapääw 2000000 (kaks miljooni) tündrit wilja. Ega see pole naeru asi. Seda annab tuidele Jumal, tema kannab hoolt, nemad on ilma mureta. Eks sina ole enam kui nemad? Ommeti lähäd murega kurwaks.

Weel tahan teile räkida ühest kalast, mis teil wööras ei ole, heeringist. Heering tuleb sealt merest, kus elab, kudu ajal saarte ja mandrimaa poole ja kogub senna, kus lauga kohad on. Kui ta neid on otsimas heidab teiste heeringitega ühte nöuusse ja ujuwad siis ühes tropis, mis wahest 40 wersta pitk ja 15 wersta lai on, ja nemad on siis nii wääga teine teise ligi ja kui ühes panggas, et suured teiwad, mis nende hulka wisata, püsti seisma jääwad, otsekui lusikas

pudru sisse. Kui eemalt tulewad, siis nende suplemine kuulda kui kange tuul wihmaga. Iga aasta püütakse heeringid aru järel tuhat miljooni, ise weel need, mis suuremad kalad oma toiduseks ärasööwad, nagu walaskala neelab mitu tuhat heeringi aastas alla. Inglis- ja Hollandimaa rahwale tuleb heeringi püüdmisest rääkimata suur kasu, saawad head hinda ja muist, mis ei sünni soolata ega süa, pruugiwad sönnikuks. Heeringite toidus on enamiste weikene merewähi sugu, mis mite suurem kui meie sadajalgsed. On nüüd heeringite hulk nii suur, eks siis Jumal nende tarbeks weel enam wähka ole loonud? Jah, neid on enam kui inimene jöuab lugeda!

Nääme ka loomadest, kuda Jumal köigewähemadgi maha ei jäta. Kägu, kelle laul iga kewade lapse ja wana südant röömustab, on öiete märgiks, et Looja waesed lapsed ei unusta, waid nende eest hoolt kannab. Emane kägu muneb arwaste, muna